

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1347/2014**z dnia 17 grudnia 2014 r.****uchylające ostateczne cło wyrównawcze nałożone na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 i 18,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) W lipcu 2002 r. Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1338/2002 ⁽²⁾, ostateczne cło wyrównawcze w wysokości 7,1 % na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z Indii („pierwotne dochodzenie”).
- (2) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1339/2002 ⁽³⁾, ostateczne cło antydumpingowe wynoszące 21 % na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) oraz ostateczne cło antydumpingowe wynoszące 18,3 % na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z Indii.
- (3) Komisja przyjęła, decyzją 2002/611/WE ⁽⁴⁾, zobowiązanie cenowe dotyczące środków antydumpingowych i antysubsydyjnych obowiązujących wobec przywozu z Indii złożone przez jednego producenta eksportującego z Indii, tj. Kokan Synthetics and Chemicals Pvt. Ltd. („Kokan”).
- (4) W marcu 2004 r. Komisja uchyliła, decyzją Komisji 2004/255/WE ⁽⁵⁾, decyzję 2002/611/WE w następstwie dobrowolnego wycofania zobowiązania przez Kokan.
- (5) Komisja przyjęła, decyzją 2006/37/WE ⁽⁶⁾, nowe zobowiązanie dotyczące środków antydumpingowych i antysubsydyjnych obowiązujących wobec przywozu z Indii złożone przez Kokan. Rozporządzenia (WE) nr 1338/2002 i (WE) nr 1339/2002 zmieniono odpowiednio rozporządzeniem Rady (WE) nr 123/2006 ⁽⁷⁾.
- (6) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1000/2008 ⁽⁸⁾, cła antydumpingowe na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z ChRL i Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia tych środków. Rada nałożyła,

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2002 z dnia 22 lipca 2002 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła wyrównawczego nałożonego na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z Indii (Dz.U. L 196 z 25.7.2002, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1339/2002 z dnia 22 lipca 2002 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym poborze tymczasowego cła nałożonego na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Indii (Dz.U. L 196 z 25.7.2002, s. 11).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 196 z 25.7.2002, s. 36.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 80 z 18.3.2004, s. 29.

⁽⁶⁾ Decyzja Komisji 2006/37/WE z dnia 5 grudnia 2005 r. przyjmująca zobowiązanie złożone w związku z postępowaniem antydumpingowym i antysubsydijnym, które dotyczą przywozu kwasu sulfanilowego pochodzącego z Indii (Dz.U. L 22 z 26.1.2006, s. 52).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 123/2006 z dnia 23 stycznia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1338/2002 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z Indii oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1339/2002 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego m.in. z Indii (Dz.U. L 22 z 26.1.2006, s. 5).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1000/2008 z dnia 13 października 2008 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (Dz.U. L 275 z 16.10.2008, s. 1).

rozporządzeniem (WE) nr 1010/2008 ⁽¹⁾, ostateczne cła wyrównawcze na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z Indii oraz zmieniła poziom ceł antydumpingowych nałożonych na przywóz kwasu sulfanilowego z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia i przeglądu okresowego.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (7) Po opublikowaniu zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu obowiązujących ostatecznych środków wyrównawczych ⁽²⁾ Komisja otrzymała w dniu 1 lipca 2013 r. wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia tych środków na podstawie art. 18 rozporządzenia (WE) nr 597/2009 („rozporządzenie podstawowe”). Wniosek został złożony przez CUF — Quimicos Industriais („wnioskodawca” lub „CUF”), jedyne go producenta kwasu sulfanilowego w Unii, reprezentującego zatem 100 % produkcji unijnej.
- (8) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji subsydiowania i ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu unijnego.

3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (9) Ustalwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody przemawiające za wszczęciem przeglądu wygaśnięcia, w dniu 16 października 2013 r. w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) Komisja ogłosiła wszczęcie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 18 rozporządzenia podstawowego.

4. Równoległe dochodzenia

- (10) Komisja wszczęła również, na mocy zawiadomienia o wszczęciu opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 16 października 2013 r. ⁽⁴⁾, dochodzenie dotyczące przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 ⁽⁵⁾ odnoszące się do przywozu kwasu sulfanilowego m.in. z Indii.

5. Dochodzenie

5.1. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

- (11) Dochodzenie dotyczące kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania objęło okres od dnia 1 października 2012 r. do dnia 30 września 2013 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”). Badanie trendów mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym („okres badany”).

5.2. Strony, których dotyczy postępowanie

- (12) Komisja oficjalnie zawiadomiła wnioskodawcę, producentów eksportujących w Indiach, importerów, znanych zainteresowanych użytkowników, a także przedstawicieli państwa wywozu o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (13) Producent unijny, który, jako jedyna zainteresowana strona, wystąpił z wnioskiem o przesłuchanie, uzyskał taką możliwość.

5.3. Kontrola wyrywkowa

- (14) Ze względu na dużą liczbę producentów eksportujących w Indiach oraz importerów niepowiązanych w Unii w zawiadomieniu o wszczęciu przewidziano kontrolę wyrywkową zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego. Aby Komisja mogła podjąć decyzję, czy konieczna jest kontrola wyrywkowa, i w razie potrzeby dokonać doboru próby, wymienione powyżej strony wezwano do zgłoszenia się do Komisji w ciągu 15 dni od wszczęcia przeglądu i do przedstawienia Komisji informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (15) Komisja otrzymała dwa wypełnione formularze w ramach kontroli wyrywkowej od producentów eksportujących z Indii. Dlatego też nie przeprowadzono kontroli wyrywkowej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1010/2008 z dnia 13 października 2008 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 2026/97 oraz częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 2026/97 i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1000/2008 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 (Dz.U. L 276 z 17.10.2008, s. 3).

⁽²⁾ Dz.U. C 28 z 30.1.2013, s. 12

⁽³⁾ Dz.U. C 300 z 16.10.2013, s. 5

⁽⁴⁾ Dz.U. C 300 z 16.10.2013, s. 14.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51).

- (16) Jeden niepowiązany importer wypełnił formularz w ramach kontroli wyrywkowej, ale okazało się, że nie dokonywał przywozu produktu objętego postępowaniem z państwa, którego dotyczy postępowanie, i w związku z tym nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym kontroli wyrywkowej. Dlatego też nie przeprowadzono kontroli wyrywkowej.
- (17) Kontrola wyrywkowa nie została zastosowana wobec producentów unijnych, ponieważ istnieje tylko jeden producent unijny.

5.4. Dochodzenie

- (18) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację wszystkich informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji subsydiowania, prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody oraz do określenia interesu Unii. Komisja przesłała kwestionariusze do jedynego producenta unijnego, do dwóch producentów eksportujących z Indii, do rządu Indii, do znanych importerów i do użytkowników unijnych.
- (19) Spośród dwóch producentów eksportujących z Indii tylko jeden przedłożył pełną odpowiedź. Wymieniony indyjski producent reprezentował większą część łącznego wywozu z Indii do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (20) Komisja przeprowadziła również konsultacje w Delhi z rządem stanu Maharasztra, rządem stanu Gudżarat oraz Bankiem Rezerw Indii.
- (21) Ponadto wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:
- (a) *producent unijny*:
- CUF — Quimicos Industriais, Estarreja, Portugalia
- (b) *producenci eksportujący*:
- Kokan Synthetics & Chemicals Pvt. Ltd., Khed, Indie
- (c) *użytkownicy unijni*:
- Blankophor GmbH, Leverkusen, Niemcy
 - Hovione Farmaciencia SA, Loures, Portugalia
 - IGCAR Chemicals, S.L., Rubi, Hiszpania.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (22) Produktem objętym postępowaniem jest kwas sulfanilowy klasyfikowany obecnie w ramach kodu CN ex 2921 42 00 (kod TARIC 2921 42 00 60). Kwas sulfanilowy występuje w dwóch klasach określanych według stopnia czystości: są to klasa techniczna i klasa oczyszczona. Dodatkowo kwas klasy oczyszczonej oferowany jest również w sprzedaży w formie soli kwasu sulfanilowego. Kwas sulfanilowy jest stosowany jako surowiec w produkcji wybielaczy optycznych, dodatków do betonu oraz barwników spożywczych i specjalistycznych. Odnotowano również ograniczone użycie tego kwasu przez przemysł farmaceutyczny. Choć nie podważa się faktu, że obie klasy mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a zatem traktowane są jako jeden produkt, to należy zauważyć iż w toku dochodzenia wskazano, że pod względem praktycznym ich zamiennność jest ograniczona. W szczególności użytkownicy, którzy potrzebują kwasu sulfanilowego w klasie oczyszczonej, mogliby wykorzystywać kwas w klasie technicznej jedynie wówczas, gdyby byli w stanie samodzielnie go oczyścić. Użytkownicy, którzy muszą lub wolą stosować kwas sulfanilowy klasy technicznej, mogliby teoretycznie wykorzystać kwas klasy oczyszczonej, co jednak nie jest ekonomicznie opłacalne z uwagi na różnicę cen (20 %–25 %).
- (23) Kwas sulfanilowy jest produktem towarowym, a jego podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne są identyczne niezależnie od państwa pochodzenia. Produkt objęty postępowaniem i produkty wytwarzane i sprzedawane przez producenta eksportującego w Indiach na rynku krajowym oraz w państwach trzecich, a także produkty wytwarzane i sprzedawane przez producenta unijnego na rynku unijnym zostały uznane za posiadające takie same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz zasadniczo takie same zastosowania, a zatem uważane się je za produkty podobne w rozumieniu art. 2 rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SUBSYDIOWANIA

1. Wprowadzenie

- (24) Współpraca z eksporterami indyjskimi ograniczała się do współpracy z jednym producentem eksportującym. Wobec braku współpracy ze strony innych producentów kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych musiała zostać ustalona na podstawie dostępnych faktów: odpowiedzi udzielonych przez współpracujące przedsiębiorstwo, które reprezentowało większą część wywozu z Indii do Unii oraz informacji przedłożonych przez władze Indii.

- (25) Na podstawie informacji zawartych we wniosku o wszczęcie przeglądu i w oparciu o odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji objęto dochodzeniem następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że są związane z przyznawaniem subsydiów:
- programy subsydiowania przeanalizowane w dochodzeniu pierwotnym:
 - programy ogólnokrajowe:
 - (a) program „Export Processing Zones” („EPZS”)/program „Special Economic Zones” („SEZS”)/program „Export Oriented Units” („EOUS”)
 - (b) program „Duty Entitlement Passbook” („DEPBS”)
 - (c) program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”)
 - (d) program „Income Tax Exemption” („ITES”)
 - (e) program „Advance Authorisation” („AAS”)
 - programy regionalne:
 - (f) pakietowy program zachęt („Package Scheme of Incentives” — „PSI”) rządu stanu Maharashtra
 - programy subsydiowania nieobjęte dochodzeniem pierwotnym, ale objęte dochodzeniem w toku pierwszego przeglądu wygaśnięcia i równoległego przeglądu okresowego:
 - programy ogólnokrajowe:
 - (g) program „Export Credit” („ECS”)
 - programy subsydiowania nieobjęte dochodzeniem pierwotnym ani poprzednimi przeglądami:
 - programy ogólnokrajowe:
 - (h) program „Focus Product” („FPS”)
 - (i) program „Duty Free Import Authorisation” („DFIA”)
 - (j) program „Duty Drawback” („DDS”)
 - (k) program „Focus Market” („FMS”)
 - (l) program zachęt dla posiadaczy statusu („Status Holder Incentive Scrip” — „SHIS”)
 - (m) zastrzyki kapitałowe
 - programy regionalne:
 - (n) programy regionalne rządu stanu Gudźarat
- (26) Programy a), b), c), e), h), i), k) oraz l) wymienione powyżej opierają się na Ustawie o handlu zagranicznym (Rozwój i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). W Ustawie o handlu zagranicznym upoważnia się rząd Indii do publikowania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej. Ich streszczenia publikowane są w dokumentach „Foreign Trade Policy” („Polityka handlu zagranicznego”), które ministerstwo handlu wydaje co pięć lat i regularnie uaktualnia. Dokument „Polityka handlu zagranicznego” odnoszący się do ODP niniejszego dochodzenia to „Foreign Trade Policy 2009-2014” („FTP 09-14”). Ponadto rząd Indii w „Podręczniku procedur, tom I” („HOP I 09-14”) przedstawił również procedury, które regulują FTP 09-14. Podręcznik procedur jest regularnie aktualizowany.
- (27) Program „Income Tax Exemption” wymieniony wyżej w lit. d) opiera się na Ustawie o podatku dochodowym z 1961 r., którą corocznie zmienia Ustawa o finansach.
- (28) Programy regionalne wskazane w lit. f) i n) są zarządzane przez stany odpowiednio Maharashtra i Gudźarat oraz opierają się na rezolucjach departamentu ds. przemysłu, energetyki i pracy rządu Maharashtra oraz na rezolucjach departamentu ds. przemysłu i górnictwa rządu Gudźarat.

- (29) Program „Export Credit” wymieniony wyżej w lit. g) jest oparty na sekcjach 21 i 35 A Ustawy o regulacji bankowości z 1949 r., która zezwala Bankowi Rezerw Indii (Reserve Bank of India, „RBI”) na kierowanie bankami komercyjnymi w dziedzinie kredytów eksportowych.
- (30) Program „Duty Drawback” wymieniony wyżej w lit. j) opiera się na sekcji 75 Ustawy o cłach z 1962 r., sekcji 37 Ustawy o podatku akcyzowym z 1944 r., sekcjach 93 A i 94 Ustawy o finansach z 1994 oraz na przepisach dotyczących ceł, podatków akcyzowych oraz zwrotu podatku od usług z 1995 r. Stawki zwrotu ceł są regularnie publikowane; stawki mające zastosowanie w odniesieniu do ODP to „stawki dla wszystkich branż” (All Industry Rates — „AIR”) w ramach zwrotu ceł w latach 2012–2013, opublikowane w zawiadomieniu nr 92/2012- Cus. (N.T). W rozdziale 4 FTP 09-14 program zwrotu ceł nazywany jest również programem umarzania należności celnych.

2. Program „Export Processing Zones” („EPZS”)/program „Special Economic Zones” („SEZS”)/program „Export Oriented Units” („EOUS”)

- (31) Ustalono, że współpracujący producent eksportujący nie był zlokalizowany ani w SEZS, ani w EPZS. Jednak współpracujący producent eksportujący został utworzony w ramach EOUS i otrzymał subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Poniższy opis i ocena ograniczają się zatem do programu EOUS.
- (a) *Podstawa prawna*
- (32) Szczegółowy opis EOUS zawarto w rozdziale 6 FTP 09-14 oraz w rozdziale 6 HOP I 09-14.
- (b) *Kwalifikowalność*
- (33) Z wyjątkiem przedsiębiorstw zajmujących się wyłącznie handlem wszystkie przedsiębiorstwa, które z zasady podejmują się wywozu całej swojej produkcji towarów lub usług, mogą zostać utworzone w ramach EOUS. Przedsiębiorstwa działające w sektorach przemysłowych muszą spełnić wymóg związany z minimalnym progmem inwestycji w aktywa trwałe (wynoszącym 10 mln rupii indyjskich), aby zakwalifikować się do EOUS.
- (c) *Stosowanie programu w praktyce*
- (34) Jednostki zorientowane na wywóz (Export Oriented Units — „EOU”) mogą mieć siedziby i prowadzić działalność na całym terytorium Indii.
- (35) Wniosek o nadanie statusu EOU musi zawierać szczegółowe informacje dotyczące między innymi planowanej wielkości produkcji, przewidywanej wartości wywozu, wymagań importowych oraz wymagań lokalnych na najbliższe pięć lat. Jeżeli władze zaakceptują wniosek przedsiębiorstwa, jest ono informowane o warunkach związanych z powyższą akceptacją. Umowa dotycząca przyznania przedsiębiorstwu statusu EOU jest ważna przez pięć lat. Umowę tę można przedłużać na kolejne okresy.
- (36) Najważniejszym obowiązkiem EOU określonym w FTP 09-14 jest uzyskanie przychodów netto w wymianie międzynarodowej (net foreign exchange — „NFE”), co oznacza, że w okresie odniesienia (pięć lat) całkowita wartość wywozu musi być wyższa niż całkowita wartość towarów przywożonych.
- (37) Jednostki zorientowane na wywóz mają prawo do następujących ulg:
- (i) zwolnienie z należności celnych przywozowych na wszystkie rodzaje towarów (włącznie z dobrami kapitałowymi, surowcami i towarami konsumpcyjnymi) niezbędnych do produkcji, przetwarzania lub w związku z nimi;
 - (ii) zwolnienie z podatku akcyzowego na towary nabyte ze źródeł lokalnych;
 - (iii) zwrot centralnego podatku od sprzedaży towarów nabywanych ze źródeł lokalnych;
 - (iv) częściowy zwrot podatku zapłaconego od paliwa nabytego od krajowych przedsiębiorstw naftowych.
- (38) Jednostki prowadzące działalność w ramach wyżej wymienionych programów podlegają dozorowi funkcjonariuszy celnych zgodnie z sekcją 65 Ustawy o cłach.
- (39) Współpracujący producent eksportujący prowadził działalność w ramach EOUS przez pierwsze cztery miesiące okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. Oficjalne pismo dotyczące usunięcia składowanych towarów spod dozoru celnego w ramach tego programu zostało przedłożone w dniu 6 lutego 2013 r. Dlatego też podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym przedsiębiorstwo korzystało z programu tylko w celu uzyskania zwrotu centralnego podatku od sprzedaży. W toku dochodzenia wykazano, że producent eksportujący, którego dotyczy postępowanie, nie korzystał ze zwolnień z cła przywozowego i akcyzy na zakupy krajowe oraz nie uzyskał częściowego zwrotu podatku zapłaconego od paliwa nabytego od krajowych przedsiębiorstw naftowych.

(d) Wnioski w sprawie programu „Export Oriented Units”

- (40) Zwrot centralnego podatku od sprzedaży stanowi subsydlum w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Zrezygnowano z dochodów rządowych, które byłyby należne w przypadku braku powyższego programu, co oznaczałoby dodatkową korzyść dla EOU w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, w formie zwiększonej płynności dzięki zwrotowi centralnego podatku od sprzedaży. Subsydlum jest prawnie uzależnione od wyników eksportowych i w związku z tym uznaje się, że ma ono charakter szczególny i stanowi podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z pkt 6.1 FTP 09-14 prowadzenie przez EOU działalności zorientowanej na wywóz jest niezbędnym warunkiem uzyskania zachęty.

(e) Obliczenie kwoty subsydlum

- (41) Kwota subsydlum została obliczona na podstawie kwoty zwróconego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym centralnego podatku od sprzedaży od towarów zakupionych na rynku lokalnym. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydlum została rozłożona na łączny obrót z wywozu, uzyskany w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, jako właściwy mianownik, ponieważ subsydlum jest uwarunkowane wynikami eksportowymi i nie zostało przyznane w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości. Wysokość obliczonego w ten sposób marginesu subsydlowania wynosiła 1,4 %.

3. Program „Duty Entitlement Passbook” („DEPBS”)

- (42) Potwierdzono, że DEPBS został faktycznie zakończony z dniem 30 września 2011 r., tj. przed okresem objętym dochodzeniem przeglądowym. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach niniejszego dochodzenia.

4. Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”)

(a) Podstawa prawna

- (43) Szczegółowy opis EPCGS zawarto w rozdziale 5 FTP 09-14 oraz w rozdziale 5 HOP I 09-14.

(b) Ustalenia

- (44) Stwierdzono, że współpracujący producent eksportujący nie uzyskał w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym żadnych korzyści z EPCGS. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach niniejszego dochodzenia.

5. Program „Income Tax Exemption” („ITES”)

- (45) Potwierdzono, że ITES został zniesiony w kwietniu 2011 r., tj. przed okresem objętym dochodzeniem przeglądowym. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach niniejszego dochodzenia.

6. Program „Advance Authorisation” („AAS”)

(a) Podstawa prawna

- (46) Szczegółowy opis tego programu zawarto w pkt 4.1.3.1–4.1.14 FTP 09-14 oraz w pkt 4.1–4.30 HOP I 09-14.

(b) Ustalenia

- (47) Stwierdzono, że współpracujący producent eksportujący nie uzyskał w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym żadnych korzyści z AAS. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach niniejszego dochodzenia.

7. Pakietowy program zachęty („Package Scheme of Incentives” — „PSI”) rządu stanu Maharashtra

(a) Podstawa prawna

- (48) W ramach tworzenia zachęty do rozwoju przemysłu w słabiej rozwiniętych obszarach stanu Maharashtra od 1964 r. rząd tego stanu przyznaje zachęty finansowe nowo tworzonej jednostkom przedsiębiorstw zlokalizowanym w rozwijających się regionach stanu w ramach programu znanego powszechnie pod nazwą „pakietowy program zachęty” („PSI”). Program ten był wielokrotnie zmieniany od czasu jego wprowadzenia, a w ODP obowiązywały dwa PSI: PSI 2007 (który obowiązywał do kwietnia 2013 r.) oraz PSI 2013. Program PSI rządu stanu Maharashtra składa się z kilku podprogramów, wśród których głównymi są: (i) zwrot akcyzy miejskiej (octroi; myto wjazdowe); (ii) zwolnienie z podatku od energii elektrycznej; (iii) zwolnienie bądź odroczenie dotyczące

lokalnego podatku od sprzedaży; (iv) dotacja na spłatę odsetek dla nowych przedsiębiorstw; oraz (v) pewne dotacje dla małych i średnich przedsiębiorstw na modernizację technologii. W toku dochodzenia wykazano, że jedynym podprogramem stosowanym przez współpracującego producenta eksportującego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym był podprogram dotyczący odroczenia podatku od sprzedaży (część powyższego ppkt (iii)), który był faktycznie zapoczątkowany w ramach PSI 2001, ale pozostający do zapłaty podatek od sprzedaży był wciąż częściowo należny w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

(b) *Kwalifikowalność*

- (49) Zasadniczym warunkiem kwalifikowalności w ramach programu jest dokonanie przez przedsiębiorstwo inwestycji w mniej rozwiniętych obszarach stanu sklasyfikowanych pod względem poziomu rozwoju gospodarczego w różnych kategoriach (np. obszar słabo rozwinięty, obszar słabiej rozwinięty, obszar najslabiej rozwinięty), bądź poprzez założenie nowego przedsiębiorstwa przemysłowego, bądź też poprzez szeroko zakrojone inwestycje kapitałowe w rozwój lub dywersyfikację już istniejącego przedsiębiorstwa przemysłowego. Głównymi kryteriami przy ustalaniu wysokości zachęt finansowych są: klasyfikacja obszaru obecnej lub przyszłej lokalizacji przedsiębiorstwa oraz wielkość inwestycji.

(c) *Stosowanie programu w praktyce*

- (50) Świadectwo kwalifikowalności wystawione przez rząd stanu Maharasztra współpracującemu producentowi eksportującemu stanowi, że przedsiębiorstwo to na mocy podprogramu odroczenia podatku jest uprawnione do odroczenia należnego podatku stanowego od sprzedaży krajowej.

(d) *Wniosek*

- (51) W ramach podprogramu odroczenia lokalnego podatku od sprzedaży będącego częścią PSI rządu stanu Maharasztra przyznawane są subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Analizowany podprogram stanowi finansowy wkład rządu stanu Maharasztra, ponieważ ta ulga odracza pobranie przez rząd stanu Maharasztra dochodu, który w przeciwnym wypadku byłby należny. Odroczenie to stanowi korzyść dla przedsiębiorstwa, jako że poprawia ono jego płynność finansową.
- (52) Podprogram jest dostępny wyłącznie dla przedsiębiorstw, które zainwestowały w określonych obszarach geograficznych należących do jurysdykcji stanu Maharasztra. Nie jest on dostępny dla przedsiębiorstw mających siedzibę poza tymi obszarami. Poziom korzyści jest różny w zależności od obszaru, którego dotyczy. Program ten ma zatem charakter szczególny w myśl art. 4 ust. 2 lit. a) i art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, a w konsekwencji stanowi podstawę środków wyrównawczych.

(e) *Obliczenie kwoty subsydium*

- (53) Kwota podatku stanowego od sprzedaży odroczonego na mocy podprogramu, która była wciąż należna na końcu okresu objętego dochodzeniem przeglądowym, jest równoważna nieoprocentowanej pożyczce w takiej samej kwocie, udzielonej przez rząd stanu Maharasztra. Dlatego też korzyść odniesioną przez współpracującego producenta eksportującego obliczono na podstawie odsetek od porównywalnego kredytu komercyjnego, zapłaconych przez przedsiębiorstwo w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (54) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium (licznik) została podzielona przez całkowity obrót przedsiębiorstwa w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik, ponieważ subsydia nie jest uwarunkowane wywozem i nie zostało przyznane w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (55) W oparciu o powyższe ustalenia kwota subsydium, jaką uzyskało to przedsiębiorstwo z tytułu tego programu, wynosi 1,1 %.

8. Program „Export Credit” („ECS”)

- (56) Potwierdzono, że po zmianach ECS (lipiec 2010 r. w odniesieniu do kredytów eksportowych w INR oraz maj 2012 r. w odniesieniu do kredytów eksportowych w walucie obcej) zasadniczo zaprzestano udzielania preferencyjnego oprocentowania kredytów eksportowych w ramach tego programu, z wyjątkiem ograniczonej liczby konkretnych sektorów przemysłu. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach niniejszego dochodzenia, ponieważ sektor chemiczny nie znajdował się w wykazie sektorów objętych subwencjami do oprocentowania w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

9. Program „Focus Product” („FPS”)

(a) *Podstawa prawna*

- (57) Szczegółowy opis tego programu zawarto w pkt 3.15 FTP 09-14 oraz w pkt 3.9 HOP I 09-14.

(b) *Ustalenia*

- (58) Stwierdzono, że współpracujący producent eksportujący nie uzyskał w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym żadnych korzyści z FMS. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach niniejszego dochodzenia.

10. Program „Duty Free Import Authorisation” („DFIA”)

(a) *Podstawa prawna*

- (59) Szczegółowy opis tego programu zawarto w pkt 4.2.1–4.2.7 FTP 09-14 i pkt 4.31–4.36 HOP I 09-14.

(b) *Ustalenia*

- (60) Stwierdzono, że współpracujący producent eksportujący nie uzyskał w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym żadnych korzyści z DFIA. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach niniejszego dochodzenia.

11. Program „Duty Drawback” („DDS”)

(a) *Podstawa prawna*

- (61) Szczegółowy opis „DDS” znajduje się w zasadach zwrotu ceł i podatku akcyzowego z 1995 r. zmienionych kolejnymi zawiadomieniami.

(b) *Kwalifikowalność*

- (62) Do korzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent eksportujący i każdy eksportujący podmiot handlowy.

(c) *Stosowanie programu w praktyce*

- (63) Kwalifikujący się eksporter może złożyć wniosek o zwrot kwoty cła, która jest obliczana jako procent od wartości FOB produktów wywiezionych w ramach tego programu. Stawki zwrotu cła zostały ustalone przez rząd Indii dla szeregu produktów, w tym dla produktu objętego postępowaniem. Są one ustalane na podstawie średniej ilości lub wartości materiałów użytych jako komponentu podczas wytwarzania produktu i średniej kwoty ceł zapłaconej od tych komponentów. Stosuje się je niezależnie od tego, czy cła przywózowe zostały rzeczywiście zapłacone. Stawka DDS dla produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym wyniosła 4 % wartości FOB.
- (64) Aby kwalifikować się do korzystania z tego programu, przedsiębiorstwo musi dokonać wywozu produktu. Z chwilą wprowadzenia danych o przesyłce do serwera celnego (ICEGATE) następuje wskazanie, że wywóz odbywa się w ramach DDS i kwota DDS zostaje nieodwołalnie ustalona. Po przedłożeniu przez przedsiębiorstwo przewozowe informacji wywozowej (Export General Manifest — EGM) i porównaniu tego dokumentu z danymi w dokumencie przewozowym przez urząd celny zostają spełnione wszystkie warunki do udzielenia zgody na wypłatę kwoty zwrotu w drodze bądź to bezpośredniego przelewu na konto bankowe eksportera, bądź też polecenia zapłaty.
- (65) Eksporter musi również przedstawić dowód na uzyskanie wpływów z wywozu w postaci zaświadczenia banku o uzyskaniu wpływów (BRC). Dokument ten można dostarczyć po tym, jak kwota zwrotu została wypłacona, jednak rząd Indii odzyska wypłaconą kwotę, jeżeli eksporter nie przedstawi BRC w podanym terminie.
- (66) Kwota zwrotu może być wykorzystana w dowolnym celu.
- (67) Stwierdzono, że zgodnie z zasadami rachunkowości obowiązującymi w Indiach kwota zwrotu cła może być księgowana na zasadzie rachunkowości memoriałowej jako dochód na rachunkach bankowych podmiotu gospodarczego po wywiązaniu się ze zobowiązania wywozowego.
- (68) Ustalono, że współpracujący indyjski producent eksportujący korzystał z DDS podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądownym po usunięciu składowanych towarów spod dozoru celnego w ramach EOUS.

(d) *Wniosek dotyczący DDS*

- (69) W ramach DDS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kwota zwrotu cła stanowi wkład finansowy ze strony rządu Indii, ponieważ ma postać bezpośredniego przekazania przez rząd Indii środków finansowych. Ponadto kwota zwrotu cła zapewnia korzyści eksporterowi, gdyż poprawia jego płynność finansową.
- (70) Co więcej, korzyści w ramach DDS są prawnie uzależnione od dokonania wywozu i tym samym są uważane za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.

- (71) Program ten nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu ceł lub system zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w lit. i) załącznika I, załączniku II (definicja i zasady systemu zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego.
- (72) Nie istnieje żaden system ani procedura służące potwierdzeniu, które komponenty są zużywane w procesie produkcyjnym wywożonego produktu, lub czy miała miejsce nadmierna płatność należności celnych przywozowych w rozumieniu lit. i) załącznika I oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Ostatecznie eksporter kwalifikuje się do korzystania z DDS niezależnie od tego, czy dokonuje przywozu jakichkolwiek komponentów. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu produktów bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych komponentów do produkcji pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywali wszystkie komponenty ze źródeł lokalnych i nie dokonywali przywozu żadnych towarów, których można było użyć jako komponentów w procesie produkcji, nadal kwalifikują się do korzystania z programu DDS.
- (73) Potwierdza to okólnik rządu Indii nr 24/2001, w którym jasno zapisano, że „stawki zwrotu ceł] nie mają związku z rzeczywistym sposobem wykorzystania komponentów i rzeczywistymi kosztami poniesionymi w związku z komponentami przez danego eksportera lub w przypadku pojedynczych przesyłek [...]” i poinstruowano władze regionalne, że „miejscowe urzędy nie powinny nalegać na załączanie do [wniosków o zwrot cła] składanych przez eksporterów dowodów faktycznego opłacenia należności od przywiezionych lub krajowych komponentów”.
- (74) W świetle powyższego stwierdza się, że DDS stanowi podstawę środków wyrównawczych.

(e) *Obliczenie kwoty subsydium*

- (75) Zgodnie z art. 3 ust. 2 i art. 5 rozporządzenia podstawowego wysokość subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została obliczona w odniesieniu do potwierdzonych korzyści przyznanych beneficjentowi w trakcie okresu objętego dochodzeniem. W tym kontekście uznano, że przeniesienie korzyści na beneficjenta dokonuje się w momencie realizacji transakcji eksportowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu rząd Indii jest prawnie zobowiązany do wypłaty kwoty zwrotu, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Gdy tylko organy celne wystawią wywozowy dokument przewozowy określający, między innymi, kwotę zwrotu, która ma zostać przyznana w odniesieniu do tej konkretnej transakcji eksportowej, rząd Indii nie może już decydować o przyznaniu subsydium. W świetle powyższego za właściwe uznaje się dokonanie wyceny korzyści z DDS jako sumy kwot zwrotu przyznanych na transakcje eksportowe dokonane w ramach tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (76) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego wspomniane kwoty subsydium zostały podzielone przez całkowity obrót z wywozu produktu objętego postępowaniem podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uwarunkowane wynikami eksportowymi i nie zostało przyznane w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (77) W związku z powyższym stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu dla współpracującego indyjskiego producenta eksportującego wyniosła 0,6 %.

12. Program „Focus Market” („FMS”)

(a) *Podstawa prawna*

- (78) Szczegółowy opis tego programu zawarto w pkt 3.14 FTP 09-14 oraz w pkt 3.8 HOP I 09-14.

(b) *Ustalenia*

- (79) Stwierdzono, że współpracujący producent eksportujący nie uzyskał w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym żadnych korzyści z FMS. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach niniejszego dochodzenia.

13. Program zachęt dla posiadaczy statusu („Status Holder Incentive Scrip” — „SHIS”)

(a) *Podstawa prawna*

- (80) Szczegółowy opis tego programu zawarto w pkt 3.16 FTP 09-14 oraz w pkt 3.10 HOP I 09-14.

(b) *Ustalenia*

- (81) Stwierdzono, że współpracujący producent eksportujący nie uzyskał w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym żadnych korzyści z SHIS. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach niniejszego dochodzenia.

14. Zastrzyki kapitałowe

- (82) Ustalono, że współpracujący producent eksportujący nie skorzystał z zastrzyku kapitałowego od rządu Indii ani od władz regionalnych. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach niniejszego dochodzenia.

15. Programy regionalne rządu stanu Gudźarat

- (83) Potwierdzono, że współpracujący producent eksportujący nie posiada powiązanych przedsiębiorstw lub zakładów produkcyjnych w stanie Gudźarat. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie programów regionalnych rządu stanu Gudźarat.

16. Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych

- (84) Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych ustalona w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego, wyrażona *ad valorem*, wynosi 3,1 % dla producenta eksportującego, którego dotyczy dochodzenie.

Kokan Synthetics & Chemicals Pvt. Ltd

Program	%
EOUS (*)	1,4
DEPBS (*)	Zero
EPCGS (*)	Zero
ITES	Zero
AAS(*)	Zero
PSI (regionalny program stanu Maharasztra)	1,1
ECS (*)	Zero
FPS (*)	Zero
DFIA (*)	Zero
DDS (*)	0,6
FMS (*)	Zero
SHIS (*)	Zero
Zastrzyki kapitałowe	Zero
Programy regionalne stanu Gudźarat	Zero
OGÓLEM	3,1

(*) Subsidia wywozowe zaznaczono gwiazdką.

- (85) W świetle dostępnych informacji współpracujący producent eksportujący odpowiadał za większą część wywozu kwasu sulfanilowego z Indii do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Brak jakichkolwiek dostępnych informacji, które wskazywałyby na subsydiowanie na niższym poziomie, z jakiego mogliby korzystać pozostali producenci eksportujący.

17. Prawdopodobieństwo kontynuacji subsydiowania

- (86) Zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy wygaśnięcie obowiązujących środków prowadziłoby do kontynuacji subsydiowania.
- (87) Ustalono, że jakkolwiek stwierdzony w toku dochodzenia dotyczącego przeglądu wygaśnięcia margines subsydiowania jest niższy od marginesu ustalonego w dochodzeniu pierwotnym i poprzednim przeglądzie wygaśnięcia, współpracujący indyjski eksporter produktu objętego postępowaniem odnosił w dalszym ciągu korzyści z subsydiowania przez władze indyjskie, stanowiącego podstawę środków wyrównawczych. Nie ma wskazań, że DDS — główny program stosowany obecnie przez przedsiębiorstwo po usunięciu składowanych towarów spod dozoru celnego w ramach EOUS — zostanie zakończony w przewidywalnym terminie. W tej sytuacji nie ma wątpliwości, że w przyszłości eksporter produktu objętego postępowaniem będzie w dalszym ciągu otrzymywał subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

D. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

1. Produkcja unijna i definicja przemysłu unijnego

- (88) Podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądownym produkt podobny był wytwarzany w Unii przez jednego producenta unijnego, który reprezentował 100 % produkcji unijnej i stanowił przemysł unijny w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

2. Konsumpcja w Unii

- (89) Konsumpcję w Unii ustalono na podstawie:
- wielkości sprzedaży produktu podobnego przez przemysł unijny na rynku unijnym,
 - wielkości przywozu kwasu sulfanilowego (poziom Taric) na rynek unijny zgłoszonego w Eurostatie.
- (90) Zważywszy na to, że przemysł unijny składa się tylko z jednego producenta i istnieje tylko jeden producent eksportujący w USA, konieczne jest przedstawienie poufnych informacji handlowych w poniższej tabeli w formie zindeksowanej, aby zapewnić poszanowanie takich informacji.

Tabela 1

Konsumpcja na rynku unijnym

Wielkość (indeks)	2010	2011	2012	ODP
Konsumpcja w Unii (2010 = 100)	100	106	106	114

Źródło : Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (91) W toku dochodzenia wykazano, że rynek kwasu sulfanilowego stopniowo rozszerzał się w okresie badanym i powiększył się o 14 % do końca ODP.

3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (a) Wielkość przywozu i udział w rynku

Tabela 2

Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

Wielkość przywozu (indeks)	2010	2011	2012	ODP
Indie	100	422	187	52

Źródło : Eurostat.

Tabela 2a

Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

Wielkość przywozu (przedziały) ⁽¹⁾	2010	2011	2012	ODP
Indie	50–200	250–550	100–250	10–80

Źródło: Eurostat.

⁽¹⁾ Po ujawnieniu ustaleń producent unijny zwrócił się o udostępnienie informacji na temat wielkości przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, i wartości kwasu sulfanilowego także w postaci przedziałów ze względu na trudności z dokonaniem oceny rzeczywistych zmian dotyczących tych liczb (w wartościach bezwzględnych) na podstawie zindeksowanych danych i ze zrozumieniem wniosków wysuniętych przez Komisję w tej kwestii.

Tabela 3

Udział w rynku państwa, którego dotyczy postępowanie

Udział w rynku (indeks)	2010	2011	2012	ODP
Udział w rynku przywozu z Indii	100	397	177	46

(92) Przywóz z Indii w badanym okresie zmniejszył się o 48 %, a jego udział w rynku spadł w tym czasie o 54 %.

(b) *Ceny importowe*

Tabela 4

Średnie ceny importowe kwasu sulfanilowego z państwa, którego dotyczy postępowanie

	2010	2011	2012	ODP
Ceny przywozu z Indii — indeks (2010 = 100)	100	79	84	92

Źródło : Eurostat.

Tabela 4a

Średnie ceny importowe kwasu sulfanilowego z państwa, którego dotyczy postępowanie

	2010	2011	2012	ODP
Ceny przywozu z Indii — przedziały	1 200–1 800	1 000–1 400	1 100–1 500	1 300–1 700

Źródło : Eurostat.

(93) Średnia cena produktu objętego postępowaniem przywożonego z Indii spadła w 2011 r. o 21 %, a następnie stale rosła, ale utrzymała się na poziomie cen niższym o 8 % w porównaniu z 2010 r.

(c) *Poziom podcięcia cenowego*

(94) W toku dochodzenia wykazano, że ceny naliczane przez jedyne współpracującego indyjskiego producenta eksportującego nie podcinały cen producenta unijnego. W celu poszanowania poufnych informacji handlowych dokładny wynik nie może być ujawniony, ale ustalone podcięcie wynosiło od -20 % do -40 %.

- (95) Po ujawnieniu ustaleń i przedłożeniu uwag przez producenta unijnego zwrócono się do Komisji o obliczenie ewentualnego podcięcia cenowego w odniesieniu do pozostałej części przywozu z Indii na podstawie danych Eurostatu. Zgodnie z tymi danymi nie ustalono żadnego podcięcia w odniesieniu do tego przywozu i w konsekwencji potwierdzono ustalenia poczynione w powyższym motywie 94.

4. Przywóz z innych państw trzecich

- (96) Z wyjątkiem trzech niewielkich transakcji (w 2010 r. i w 2011 r. ze Szwajcarią oraz w 2012 r. z Malezją) cały przywóz kwasu sulfanilowego z pozostałych państw trzecich pochodził z ChRL i USA w okresie badanym.

Tabela 5

Przywóz kwasu sulfanilowego z pozostałych państw trzecich

	2010	2011	2012	ODP
Wielkość przywozu z USA (indeks)	100	267	253	299
Udział przywozu z USA w rynku (indeks)	100	180	171	188
Średnie ceny przywozu z USA (indeks)	100	95	101	102
Wielkość przywozu z Chin (indeks)	100	77	14	1
Udział przywozu z Chin w rynku (indeks)	100	73	13	1
Średnie ceny przywozu z Chin (indeks)	100	92	104	164

Źródło : Eurostat.

- (97) Wielkość przywozu kwasu sulfanilowego z ChRL zmniejszyła się o 99 % między 2010 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym, a jego udział w rynku zmniejszył się również o 99 % w tym samym okresie.
- (98) Średnie ceny kwasu sulfanilowego przywożonego z ChRL nieznacznie spadły w 2011 r. o 8 %, a następnie wykazały tendencję wzrostową, charakteryzującą się dużym wzrostem o 64 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (99) Zarówno wielkość, jak i udział przywozu kwasu sulfanilowego z USA w rynku znacznie wzrosły podczas okresu badanego, odpowiednio o 199 % i 88 %. Jako że udział przemysłu unijnego w rynku utrzymywał się na stosunkowo stabilnym poziomie w tym samym okresie, przywóz z USA przejął udziały pozostawione przez chińskich i indyjskich eksporterów.
- (100) Poziom cen przywozu z USA utrzymywał się na stabilnym poziomie w okresie badanym i był porównywalny z cenami producenta unijnego. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym nie odnotowano podcięcia cenowego ze strony przywozu z USA.

5. Sytuacja przemysłu unijnego

- (101) Zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, badanie prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęło ocenę wszystkich czynników ekonomicznych mających wpływ na sytuację przemysłu unijnego w okresie badanym.
- (102) W celu zachowania poufności informacji handlowych konieczne było przedstawienie informacji dotyczących jedyne go producenta unijnego w formie zindeksowanej.

5.1. *Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych*

Tabela 6

Produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2010	2011	2012	ODP
Produkcja w tonach (indeks)	100	87	99	107
Moce produkcyjne w tonach (indeks)	100	100	100	100
Wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych (indeks)	100	87	99	107

Źródło : odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (103) Produkcja przemysłu unijnego była o 7 % wyższa podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym od poziomu odnotowanego na początku okresu badanego. Moce produkcyjne przemysłu unijnego pozostały na niezmiennym poziomie w okresie badanym, a zatem wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych zmienił się w ten sam sposób, co produkcja, tj. wzrósł o 7 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (104) Należy zauważyć, że przemysł unijny utrzymał zadowalający poziom wykorzystania mocy produkcyjnych podczas okresu badanego, z wyjątkiem 2011 r., i udało mu się osiągnąć optymalny poziom podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym.
- (105) Po ujawnieniu ustaleń przemysł unijny stwierdził, że w całym okresie badanym tylko podczas ODP osiągnął on optymalny poziom wykorzystania mocy produkcyjnych, co wskazuje, że jego sytuacja poprawiła się niedawno i jest jeszcze niestabilna.
- (106) Zdaniem Komisji ta uwaga nie ma wpływu na wnioski z powyższego motywu 104, co nie zaprzecza w żaden sposób uwagom przedłożonym przez przemysł unijny.

5.2. *Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego*

Tabela 7

Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego

	2010	2011	2012	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego w tonach (indeks)	100	576	328	171

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (107) Stan zapasów przemysłu unijnego na koniec okresu sprawozdawczego wykazał nagły wzrost w 2011 r., a następnie tendencję zniżkową, lecz wciąż utrzymywał się w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym na poziomie wyższym o 71 % od poziomu z 2010 r. W każdym razie uwzględniając wielkość produkcji w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego obejmuje mniej niż jeden miesiąc produkcji.

5.3. *Wielkość sprzedaży i udział w rynku*

Tabela 8

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2010	2011	2012	ODP
Wielkość sprzedaży w tonach (indeks)	100	70	97	104
Procentowy udział w rynku (indeks)	100	66	92	92

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (108) Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego zwiększyła się o 4 % w porównaniu z poziomem odnotowanym na początku okresu badanego. W 2011 r. nastąpił bardzo ostry spadek, a potem odnotowano stały wzrost.
- (109) W odniesieniu do udziału w rynku wyniki przemysłu unijnego można uważać za stabilne w okresie badanym, z wyjątkiem 2011 r., kiedy to wraz ze spadkiem sprzedaży zmniejszyły się również udziały przemysłu unijnego w rynku. W kolejnych latach sprzedaż i udziały w rynku wykazały tendencję wzrostową. Nawet jeżeli udział producenta unijnego w rynku podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym utrzymywał się nieznacznie poniżej poziomu z 2010 r., warto zauważyć, że przemysł unijny był w dalszym ciągu w stanie skorzystać ze wzrostu konsumpcji w Unii oraz zachować pozycję dominującą na rynku unijnym w całym okresie badanym.
- (110) W swoim oświadczeniu po ujawnieniu ustaleń przemysł unijny stwierdził, że jego udział w rynku jest bardzo niestabilny z uwagi na to, że kwas sulfanilowy jest towarem podatnym na zmiany ceny, oraz przedstawił przykład z 2011 r., kiedy to udział przemysłu unijnego w rynku gwałtownie się obniżył.
- (111) W tym względzie należy podkreślić, że straty udziałów rynkowych w 2011 r. zbiegły się ze wzrostem cen producenta unijnego, który nie podążał za tendencjami na rynku w tamtym czasie. Istotnie w toku dochodzenia wykazano, że ceny importowe ze wszystkich państw obniżyły się w przedziale 5 %–20 % w 2011 r. Warto również zwrócić uwagę na to, że dostępne dane statystyczne wskazują, iż to głównie importer z USA przejął udziały w rynku utracone przez przemysł unijny.

5.4. Ceny i czynniki oddziałujące na ceny

Tabela 9

Ceny sprzedaży

	2010	2011	2012	ODP
Średnie ceny sprzedaży w EUR za tonę (indeks)	100	109	108	112

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (112) Ceny sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym wzrosły o 12 % podczas okresu badanego, co było spowodowane wzrostem kosztów głównego surowca (aniliny).

5.5. Zatrudnienie i wydajność

Tabela 10

Zatrudnienie i wydajność

	2010	2011	2012	ODP
Zatrudnienie (indeks)	100	100	117	117
Wydajność pracy (indeks)	100	88	85	91
Średnie koszty pracy (indeks)	100	105	102	116

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (113) Zatrudnienie w ekwiwalentach pełnego czasu pracy wzrosło podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym o 17 %. Średnie koszty pracy wykazały tendencję wzrostową w okresie badanym, osiągając 16 % wzrost w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym w porównaniu z 2010 r. Ponieważ produkcja wzrosła tylko o 7 %, jak wykazano w motywie 103, wydajność pracy zmniejszyła się w okresie badanym o 9 %.

5.6. Rentowność

Tabela 11

Rentowność

	2010	2011	2012	ODP
Rentowność (indeks)	100	96	20	65

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (114) Rentowność przemysłu unijnego w odniesieniu do produktu podobnego zmniejszyła się w okresie badanym i była nieznacznie poniżej poziomu wskazanego jako optymalny przez przemysł unijny, jednak należy zauważyć, że rentowność utrzymywała się na poziomie dodatnim w całym okresie badanym.
- (115) Spadek rentowności był głównie spowodowany wzrostem średniego kosztu produkcji, który zwiększył się o 20 % między 2010 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym i nie mógł być w pełni skompensowany 12 % wzrostem cen sprzedaży, jak wskazano w motywie 112.

5.7. Inwestycje, zwrot z inwestycji i przepływy pieniężne

Tabela 12

Inwestycje, zwrot z inwestycji i przepływy pieniężne

	2010	2011	2012	ODP
Inwestycje (indeks)	—	100	133	57
Zwrot z inwestycji (indeks)	100	86	30	103
Przepływy pieniężne (indeks)	100	116	68	82

- (116) W toku dochodzenia wykazano, że przemysł unijny nie mógł inwestować w 2010 r. W konsekwencji inwestycje dotyczące działalności w zakresie kwasu sulfanilowego zmniejszyły się o 43 % od 2011 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym, a ich wysokość w ujęciu bezwzględny mogła być uznana za niską i dotyczyła głównie działań konserwacyjnych. Te ustalenia są spójne z ustaleniami dotyczącymi zwrotu z inwestycji i niskiej rentowności osiągniętymi podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym.
- (117) Tendencje dotyczące zwrotu z inwestycji były zbieżne ze zmianami rentowności w 2011 r. i 2012 r. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym zwrot z inwestycji poprawił się i osiągnął poziom z 2010 r. w wyniku wzrostu rentowności od 2012 r. do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym.
- (118) Przepływy pieniężne wykazały tendencje zmienne, ale utrzymały się na dodatnim poziomie w całym okresie badanym. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przepływy pieniężne zmniejszyły się o 18 % w porównaniu z poziomem w 2010 r. Przemysł unijny nie odnotował żadnych trudności związanych z pozyskiwaniem kapitału w okresie badanym.

5.8. Wielkość faktycznego marginesu subsydiowania oraz poprawa sytuacji po subsydiowaniu w przeszłości.

- (119) Jak stwierdzono w motywie 84, margines subsydiowania ustalony w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym nie był znaczący, ale mimo to przewyższał poziom *de minimis*.
- (120) Mając na uwadze wzrost wielkości sprzedaży, cen i wskaźnika wykorzystania mocy produkcyjnych przemysłu unijnego, można stwierdzić, że środki wywarły zamierzony wpływ i sytuacja przemysłu unijnego poprawiła się po wcześniejszym subsydiowaniu w okresie badanym. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym odnotowano pewne pogorszenie się niektórych wskaźników szkody takich jak rentowność i udziały w rynku, jednak nie można tego wiązać z przywozem z państwa, którego dotyczy postępowanie, z uwagi na jego bardzo niski poziom w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W każdym razie wskaźniki szkody, które pogorszyły się, wciąż wskazywały na zrównoważoną sytuację przemysłu unijnego.

6. Wnioski dotyczące sytuacji przemysłu unijnego

- (121) W toku dochodzenia wykazano, że przywóz produktu objętego postępowaniem z Indii spadł do bardzo niskiego poziomu. Udział przemysłu unijnego w rynku utrzymywał się na dosyć stabilnym poziomie, a udziały utracone przez państwo, którego dotyczy postępowanie, zostały przejęte przez USA na poziomie cenowym zbliżonym do cen przemysłu unijnego. Przemysł unijny był w stanie zwiększyć swoją wielkość sprzedaży, średnie ceny sprzedaży oraz osiągnąć zbliżone do optymalnych wskaźniki wykorzystania mocy produkcyjnych.
- (122) Niewielki spadek udziału w rynku oraz rentowności przemysłu unijnego nie może być powiązany z przywozem z Indii, jak wskazano w motywie 120.
- (123) W związku z powyższym uznaje się, że przemysł unijny nie poniósł w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym istotnej szkody.
- (124) Chociaż przemysł unijny przedstawił kilka zastrzeżeń odnoszących się do analizy szkody, które omówiono w powyższych motywach 95, 105-106 i 110-111, zgodził się on z ogólnym wnioskiem dotyczącym braku istotnej szkody, zwłaszcza w ODP.

7. Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody

- (125) W celu oceny prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody ważne jest, by podkreślić, że przy optymalnym wykorzystaniu mocy produkcyjnych, które zostało osiągnięte podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym, przemysł unijny nie był w stanie zaspokoić całej konsumpcji w Unii i w konsekwencji znaczna część konsumpcji w Unii była zaspokajana przez przywożone towary.
- (126) Co więcej, przemysł unijny produkuje wyłącznie oczyszczony kwas sulfanilowy, co oznacza, że użytkownicy, którzy do celów swojej produkcji stosują techniczny kwas sulfanilowy, muszą korzystać z przywozu.
- (127) Ponadto przemysł unijny posiadał stabilny udział w rynku obejmujący sprzedaż do wielu stałych klientów. W toku dochodzenia wykazano, że w przypadku niektórych użytkowników dostawcy kwasu sulfanilowego musieli przejść wymagający i kosztowny proces weryfikacji/certyfikacji, który utrudnia zmianę dostawców.
- (128) To właśnie w takim kontekście przeanalizowano potencjalny wpływ indyjskiego przywozu na rynek i przemysł unijny, zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, w celu dokonania oceny prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody w przypadku wygaśnięcia środków.
- (129) Jak stwierdzono powyżej w motywach 84, 85 i 87, kwas sulfanilowy przywożony z Indii wciąż korzysta i prawdopodobnie nadal będzie korzystać z subsydiowania.
- (130) Jednocześnie ustalenia wynikające z dochodzenia wskazują, iż obecność subsydiowanego przywozu z Indii nie doprowadzi do ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu unijnego. Takie rozumowanie wynika z analizy następujących czynników:
- wolnych mocy produkcyjnych w Indiach,
 - polityki cenowej indyjskich eksporterów,
 - wpływu subsydiowania na ceny,
 - indyjskiego asortymentu produktów.
- (a) *Wolne moce produkcyjne w Indiach*
- (131) W toku dochodzenia nie wykazano istnienia znaczących wolnych mocy produkcyjnych w Indiach.
- (132) Przemysł unijny zakwestionował to ustalenie, twierdząc w szczególności, że indyjskie wolne moce produkcyjne prawdopodobnie wzrosną w wyniku zwiększonej obecności chińskich produktów na rynku indyjskim, a w konsekwencji większą się bodźce do dokonywania wywozu.

(133) W tym względzie Komisja zauważa, że największy znany indyjski producent i eksporter kwasu sulfanilowego zrezygnował w 2013 r. ze statusu Export Oriented Unit (jednostki zorientowanej na wywóz — EOU), jak wskazano w motywie 39, ponieważ planował zwiększenie sprzedaży na rynku krajowym. Taka sprzedaż była znacząco ograniczana warunkami programu EOU. Przedsiębiorstwo potwierdziło, że nie odnotowało presji ze strony chińskich konkurentów oraz że jego zdaniem rynek indyjski charakteryzował się dobrymi perspektywami rozwoju. Dlatego też nie ma powodów, by przypuszczać, że obecne lub przyszłe wolne moce produkcyjne producentów indyjskich zostaną przekierowane do Unii w wyniku rzekomej presji ze strony chińskich produktów na rynku indyjskim.

(b) *Polityka cenowa eksporterów indyjskich*

(134) W odniesieniu do polityki cenowej eksporterów indyjskich ustalono w powyższych motywach 94 i 95, że współpracujący producent eksportujący oraz pozostali eksporterzy indyjscy sprzedawali po cenach, które nie podcinały cen unijnych w ODP.

(135) Przemysł unijny stwierdził, że ceny eksportowe Kokan opierały się na zobowiązaniu cenowym i nie były zatem reprezentatywne dla pozostałych indyjskich producentów eksportujących. Komisja zauważa, że w okresie badanym ceny Kokan były znacznie wyższe od minimalnej ceny importowej („MCI”) ustalonej w ramach zobowiązania. W przypadku pozostałych indyjskich producentów eksportujących ich średnie ceny eksportowe odnotowane przez Eurostat były nawet wyższe w ODP. Oznacza to, że ceny indyjskich eksporterów, włącznie z Kokan, opierały się raczej na sytuacji rynkowej, a nie na zobowiązaniu cenowym.

(136) Przemysł unijny wskazał również, że ceny przywozu z Indii spadły o 8 % w okresie badanym, pomimo wzrostu o ponad 40 % cen głównego surowca (benzenu) w tym samym okresie. W toku dochodzenia wykazano, że względnie wysoki poziom cen kwasu sulfanilowego na rynku unijnym umożliwił spadek cen, pomimo wzrostu kosztu głównego surowca. Pomimo znaczenia benzenu jako składnika kosztów, sam ten surowiec ten nie może stanowić wyjaśnienia dla zmian kosztów i cen produktu objętego dochodzeniem. Wreszcie w toku dochodzenia wykazano, że indyjskie ceny sprzedaży stosowane wobec Unii nie były wyjątkowo niskie, ponieważ były zbliżone do poziomu cen indyjskich stosowanych przy wywozie do państw trzecich, który był dokonywany w znaczących ilościach. W związku z powyższym ustalono, że trendy w polityce cenowej produktu końcowego (kwasu sulfanilowego) i głównego surowca (benzenu) opisane przez przemysł unijny nie są sprzeczne.

(137) Przemysł unijny wskazał również, że indyjskie ceny eksportowe stosowane wobec państw trzecich, zwłaszcza Turcji, były niższe od cen stosowanych wobec UE. Komisja zauważa, że dane zebrane od Kokan wykazały, iż jego ceny stosowane wobec Turcji były także wyższe od MCI i nie podcinały cen przemysłu unijnego. Wielkości wywozu Kokan do Turcji były porównywalne z poziomem wywozu, na którym przemysł unijny oparł swoje stwierdzenie. Dlatego też ustalenia dotyczące Kokan są uzasadnione dla całego indyjskiego wywozu do Turcji. Na podstawie powyższych ustaleń stosowanie rzekomo różnej polityki cenowej przez eksporterów indyjskich wobec państw trzecich i UE nie jest poparte dostępnymi informacjami.

(c) *Wpływ subsydiowania na ceny*

(138) Jak wskazano w powyższym motywie 84 margines subsydiowania ustalony w ODP dla współpracującego producenta indyjskiego wyniósł 3,1 %. Wskazuje to na trwały spadkowy trend dotyczący subsydiowania, odnotowany od momentu wprowadzenia pierwotnych środków wyrównawczych w 2002 r.

(139) Ten spadek nie jest jedynie powiązany z sytuacją wskazanego przedsiębiorstwa, ale wynika ze zmian systemowych w indyjskich programach subsydiowania. Jak wyjaśniono w części C niniejszego rozporządzenia, niektóre z programów zostały zakończone przez rząd Indii, a większość pozostałych programów została ograniczona pod względem korzyści przyznawanych przedsiębiorstwom. Tylko w przypadku jednego konkretnego programu objętego dochodzeniem — DDS — złagodzone warunki kwalifikowalności i procedury administracyjne. W konsekwencji Kokan natychmiast przeszedł do tego programu. Jednak stosowanie DDS wyklucza korzystanie z większości innych programów (EOU, AAS, FPS, DFIA i FMS). W odniesieniu do produktu objętego postępowaniem DDS wyraźnie określa maksymalny poziom subsydiowania: w ODP było to 4 % wartości FOB wywozu, po czym poziom ten obniżono do 3 %. Pomimo ograniczenia związanego z subsydiowaniem można spodziewać się, że inni producenci przeniosą się lub już przeniesli się do tego programu w związku z jego niewielkimi obciążeniami administracyjnymi.

(140) Komisja już odnotowała taką tendencję w ramach kilku innych dochodzeń antysubsydyjnych dotyczących Indii w ubiegłych 2 latach⁽¹⁾. Można zatem stwierdzić, że ustalenia dotyczące Kokan, jak opisano w powyższym motywie 139, mogą być rozszerzone na resztę indyjskich producentów kwasu sulfanilowego.

⁽¹⁾ Przykład: Stainless Steel Wire (Dz.U. L 240 z 7.9.2013), folia PET (Dz.U. L 137 z 23.5.2013).

(141) Mając na uwadze powyższy poziom subsydiowania (oszacowany na około 3 % w ramach DDS jako głównego programu) oraz obecny poziom cen eksportowych w Indiach, który już obejmuje subsydia, stwierdza się, że takie ceny eksportowe nie podcinałyby cen przemysłu unijnego, nawet jeżeli zniesiono by środki wyrównawcze wprowadzone wobec Indii. Można zatem podsumować, że wywóz z Indii, nawet jeżeli będzie subsydiowany, nie wyrządzi szkody przemysłowi unijnemu.

(d) *Asortyment produktów*

(142) Współpracujący producent indyjski (reprezentujący znaczny udział przywozu indyjskiego do Unii) sprzedawał głównie kwas sulfanilowy klasy technicznej i konkurował przede wszystkim z przywozem z USA i Chin, ponieważ przemysł unijny nie produkował kwasu sulfanilowego klasy technicznej. Ponadto praktycznie cały wywóz kwasu sulfanilowego prowadzony przez Kokan do Turcji, który odbywał się w znaczących ilościach, dotyczył klasy technicznej.

(143) Przemysł unijny stwierdził, że zastosowanie kwasu sulfanilowego klasy technicznej i oczyszczonej pokrywa się w bardzo dużym stopniu, a tym samym te dwie klasy wyraźnie ze sobą konkurują.

(144) Choć nie kwestionuje się tego, że te dwie klasy są uznawane za jeden produkt, należy zauważyć, że w toku dochodzenia potwierdzono, iż pod względem praktycznym ich zamienność jest ograniczona. W szczególności użytkownicy, którzy muszą lub wolą stosować kwas sulfanilowy klasy technicznej, mogliby teoretycznie wykorzystać kwas klasy oczyszczonej, jednak z uwagi na znaczącą różnicę cen (20 %–25 %) nie jest to ekonomicznie opłacalne. Dlatego też podtrzymuje się, że sprzedaż indyjskich producentów w zakresie, w jakim dotyczy to kwasu sulfanilowego klasy technicznej, konkuruje głównie ze sprzedażą produktów z Chin i USA.

8. Wnioski dotyczące ponownego wystąpienia szkody

(145) W świetle ustaleń wynikających z dochodzenia, jak wyjaśniono w powyższych motywach, stwierdza się, że uchylenie środków wyrównawczych wprowadzonych wobec Indii prawdopodobnie nie doprowadzi do ponownego wystąpienia szkody w krótkim i średnim okresie.

E. INTERES UNII

(146) Ponieważ stwierdzono, że nie ma prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody, nie było potrzeby określenia interesu unijnego.

F. ZAKOŃCZENIE OBOWIĄZYWANIA ŚRODKÓW WYRÓWNAWCZYCH

(147) Wszystkie strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i względach, na podstawie których uznano za stosowane uchylić obowiązujące środki wyrównawcze stosowane wobec przywozu kwasu sulfanilowego z Indii. Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji. Przedstawione uwagi i komentarze, o ile były uzasadnione, zostały należycie uwzględnione.

(148) W związku z powyższym, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, środki wyrównawcze stosowane wobec kwasu sulfanilowego pochodzącego z Indii zostają uchylone. Decyzja Komisji przyjmująca obecne zobowiązanie dotyczące przywozu kwasu sulfanilowego z Kokan również powinna zostać uchylona.

(149) Mając na uwadze, że poprawa sytuacji przemysłu unijnego nastąpiła niedawno, Komisja, na wniosek producenta unijnego, będzie monitorować przywóz produktu objętego postępowaniem. Monitoring zostanie ograniczony do okresu dwóch lat od daty publikacji niniejszego rozporządzenia.

(150) Komitet ustanowiony na mocy art. 25 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie wydał opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym uchyla się ostateczne cło wyrównawcze nałożone na przywóz kwasu sulfanilowego objętego obecnie kodem CN ex 2921 42 00 (kod TARIC 2921 42 00 60), pochodzącego z Indii, a postępowanie dotyczące tego przywozu zostaje zakończone.

2. Decyzja Komisji 2006/37/WE przyjmująca obecne zobowiązanie dotyczące przywozu kwasu sulfanilowego złożone przez Kokan Synthetics & Chemicals Pvt. Ltd. (Indie) zostaje uchylona.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2014 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
